

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **P., M.**, IČO X., zast. JUDr. D. M., advokátom, so sídlom H., S., proti odporcovi: **Obvodný lesný úrad v Stropkove**, Športová 2, 091 01 Stropkov, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy o návrhu na uloženie pokuty, konajúc o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/35/2011 – 18 zo dňa 25.11.2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu **o d m i e t a .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením č. k. 2S/35/2011 – 18 zo dňa 25. novembra 2011 uložil v zmysle § 250u zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) odporcovi pokutu vo výške 3280 € za to, že odporca nedodržel lehotu uvedenú v uznesení Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 105/2010 – 32 zo dňa 19. apríla 2011, ktorým odporcovi bolo uložené, aby konal vo veci návrhu navrhovateľa zo dňa 26. marca 2004 o schválení zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva vedenom pod č. 254/2004/OLU a rozhodol v lehote 60 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že zaviazal odporcu k ich náhrade.

Proti tomuto uzneseniu podal dňa 10. januára 2012 odporca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia.

Odporca, podrobne opisujúc skutkový stav daného konania, namietal, že návrh na začatie konania nespĺňal požadované zákonné náležitosti /neboli pripojené listinné dôkazy/. Tiež uviedol, že rozhodnutie č. 2011/182,426,621-2 zo dňa 14. októbra 2011 vydal do 60 dní, od kedy mu boli doručené spisové materiály, bez ktorých nemohol konať. Nikdy netvrdil, že nebude rešpektovať rozhodnutie krajského súdu, navrhovateľa boli informovaní o tom, že správny orgán vydá rozhodnutie v určenej lehote po doručení vyznačenia právoplatnosti uznesenia. Uznesenie s vyznačením právoplatnosti bolo odporcovi doručené dňa 13. septembra 2011 a odporca mal za to, že rozhodnutie vydal v súdom stanovenej lehote.

Ďalej odporca namietal vnútorný rozpor odôvodnenia napadnutého uznesenia, keď krajský súd pri odôvodnení výšky pokuty uvádzal niekoľkoročné lehoty aj napriek tomu, že napadnuté uznesenie bolo vydané až na základe podania navrhovateľa doručeného krajskému súdu dňa 14. októbra 2011.

Odporca tiež namietal vyslovený názor krajského súdu o potrebe vyhotovenia fotokópie spisov pred ich odoslaním, pričom uviedol, že v čase odosielania spisov na krajský súd nemal vedomosť o predmetnom podnete na krajský súd a vo veci nekonal z dôvodu prerušenia konania v predchádzajúcich rokoch. Pokiaľ by odporca mal vedomosť o názore krajského súdu ohľadne vyhotovovania kópií spisov, určite by ho bol rešpektoval, aj napriek tomu, že žiaden všeobecne záväzný predpis alebo predpis vydaný na jeho základe, to odporcovi neukladá, ani na to neupozorňuje. Krajský súd výšku pokuty dostatočne neodôvodnil, dokonca uviedol, že nedošlo k žiadnej ujme na právach účastníkov konania, pričom však uložil maximálnu výšku pokuty. Odporca mohol rozhodnutie o prerušení konania vydať na základe ustanovení Správneho poriadku, a preto namietal názor krajského súdu, že táto skutočnosť neodôvodňuje zníženie výšky pokuty, keďže šlo o samostatné procesné rozhodnutie, ktoré odporca mohol vydať bezprostredne po tom, ako mu bolo doručené uznesenie sp. zn. 3S 105/2010 zo dňa 19. apríla 2011.

Záverom odporca uviedol, že vo veci nebol podaný návrh v zmysle § 250u O. s. p., vo veci bola uložená maximálna pokuta, hoci nebola spôsobená žiadna škoda, keďže v tejto veci bolo dovedy prerušené konanie opätovne prerušené, krajský súd pri podaniach odporcu /pri opakovaných žiadostiach o zaslanie spisov/, nekonal bez zbytočného odkladu a napadnutým uznesením nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov,

ako aj výchova na zachovávanie zákonov na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

K tomuto odvolaniu pripojil svoje stanovisko zo dňa 9. januára 2012 aj nadriadený orgán odporcu, Krajský lesný úrad v Prešove.

Uviedol, že krajský súd nezdôvodnil ako mohla byť vyznačená právoplatnosť uznesenia dňom 23. mája 2011, keď opravné uznesenie bolo doručené odporcovi až dňa 17. augusta 2011 a rovnako nezdôvodnil, z akého dôvodu vydal opravné uznesenie až po troch mesiacoch, pričom za uvedený čas nemohlo nadobudnúť právoplatnosť pôvodné uznesenie. Správny orgán nemohol konať na základe neprávoplatného uznesenia, keď právoplatnosť bola vyznačená až po vydaní opravného uznesenia, a to spätne tak, že uznesenie bolo právoplatné dňom 23. mája 2011.

Uviedol, že súd postupoval v rozpore s § 164 O.s.p., keď neodložil vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť, čím by sa bol vyhol nezrovnalosti v právoplatnosti uznesenia. Odporca chcel konať v zmysle právoplatného uznesenia a konal so súdom /požadoval vyznačenie právoplatnosti uznesenia, požadoval spisový materiál/, nebol v danej veci nečinný.

Ďalej uviedol, že krajský súd si neujasnil okruh účastníkov konania v danej veci, nakoľko odporca nemá právnu subjektivitu, a preto si nemôže splniť povinnosť ohľadom úhrady pokuty a náhrady trov konania. V danom prípade mal byť účastníkom konania aj Krajský lesný úrad v Prešove, nakoľko uvedeným uznesením sú dotknuté jeho práva a povinnosti.

Taktiež namietal, že žiadny právny predpis neukladá správne orgánu viesť kópiu spisu a názor krajského súdu o existencii tejto povinnosti, bol správne orgánu známy až z napadnutého uznesenia. Odôvodnenie výšky uloženej pokuty považoval za nedostatočné a irelevantné, nakoľko vydaním rozhodnutia o prerušení konania žiadnym spôsobom nebolo ovplyvnené právne postavenie navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní odporcu a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., ***opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.***

Podľa § 250t ods. 8 O.s.p., na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250t ods. 7 O.s.p., ***proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.***

Podľa § 250u O.s.p., za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 3280 €, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je konaním jednoinštančným, a teda ***opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. nie je prípustný.***

Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení č. k. 2S/35/2011 – 18 zo dňa 25. novembra 2011 nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti danému uzneseniu. Ako vyplýva z vyššie citovaného § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Z ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. je zrejmé, že ***proti rozhodnutiu súdu podľa štvrtej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný opravný prostriedok.*** Uvedené ustanovenie teda nepripúšťa opravný prostriedok.

Ak by mal zákonodarca v úmysle pripustiť opravný prostriedok proti uzneseniam o nečinnosti orgánov verejnej správy, ako aj proti uzneseniam o uložení pokút podľa § 250u O.s.p., takúto možnosť by zakotvil v piatej časti O.s.p.

Odvolačný súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Keďže došlo k odmietnutiu

odvolania z procesných dôvodov, súd sa nemohol zaoberať vecnou stránkou a správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250t ods. 8 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s analogickou aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že účastníkom trovy odvolacieho konania nepriznal. Účinky odmietnutia odvolania sú obdobné účinkom zastavenia konania, preto najvyšší súd rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Vo veci rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. júna 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská